

USNESENÍ

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Marcely Rouskové a soudců JUDr. Tomáše Švece, Ph.D., a Mgr. Bc. Jana Ferfeckého ve věci

navrhovatele: politické hnutí **Česká republika na 1. místě!**, IČO: 19882149
sídlem Jankovcova 1535/2a, 170 00 Praha
zastoupené advokátem JUDr. Miroslavem Pindešem, Ph.D.
sídlem Zámecká 550, 685 01 Bučovice

a

účastníků řízení: **1) Magistrát hlavního města Prahy**
sídlem Mariánské náměstí 2/2, 110 00 Praha
2) politické hnutí Stačilo!, IČO: 22142631
sídlem Václavov 741/12, 671 72 Miroslav

o návrhu na zrušení rozhodnutí o registraci kandidátní listiny politického hnutí Stačilo! podané ve volebním kraji Hlavní město Praha pro volby do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky konané ve dnech 3. a 4. října 2025,

takto:

I. Návrh se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Návrhem doručeným soudu dne 20. 8. 2025 se navrhovatel domáhá zrušení registrace kandidátní listiny politického hnutí Stačilo! [účastník řízení 2)] pro volby do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky konané ve dnech 3. a 4. října 2025. Tuto registraci provedl Magistrát hlavního města Prahy [účastník řízení 1)] rozhodnutím ze dne 15. 8. 2025, č. j. MHMP 843617/2025 (dále jen „**rozhodnutí o registraci Stačilo!**“).

II. Podstatný obsah návrhu

2. Navrhovatel ve svém návrhu uvedl, že uskupení Stačilo! vzniklo na základě trojstranného memoranda o spolupráci v evropských a krajských volbách v roce 2024. Odkázal přitom na vyjádření předsedkyně politické strany Spojení demokraté – Sdružení nezávislých. Účastník řízení 2) je tak podle něj účelově založeným politickým hnutím, které nahrazuje volební koalici za účelem obejít ustanovení § 49 odst. 1 zákona č. 247/1995 Sb., o volbách do Parlamentu České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon o volbách do Parlamentu České republiky**“). Nerozhoduje jako samostatné politické hnutí, ale rozhodují orgány politických stran Komunistická strana Čech a Moravy (KSČM), Česká strana národně sociální (ČSNS) a Spojení demokraté – Sdružení nezávislých (SD-NS), které i dosazují své členy za účelem kandidování ve skryté koalici. Podotkl, že obcházení zákona je vzhledem k předvolebním průzkumům jedinou možností těchto politických subjektů, jak překonat uzavírací klauzuli.
3. Dále navrhovatel poukázal na memorandum mezi stranami KSČM, ČSNS a SD-NS ze dne 15. 1. 2025, které nahrazuje koaliční smlouvu. Také zmínil odmítnutí politické strany ČSSD Česká suverenita sociální demokracie ze strany ČSNS a spojení v koalici s politickou stranou

Sociální demokracie (SOCDEM). Poznamenal, že média opakovaně označovala účastníka řízení 2) a SOCDEM jako koalici.

4. Následně navrhovatel odkázal na ustanovení § 31 odst. 1 zákona o volbách do Parlamentu České republiky s tím, že faktická povaha uskupení Stačilo! naplňuje všechny znaky koalice ve smyslu tohoto ustanovení. Kandidátní listina účastníka řízení 2) by tak měla být podána jako koaliční a podléhat 11% uzavírací klauzuli. Formální přihlášení kandidátní listiny pouze jménem účastníka řízení 2) představuje obcházení zákona a zneužití registračního procesu s cílem neoprávněně snížit zákonné volební kvorum. To je podle něj v rozporu s čl. 22 Listiny základních práv a svobod. Veřejná prezentace při současné registraci kandidátní listiny účastníka řízení 2) je také způsobilá uvést voliče v omyl.
5. Navrhovatel taktéž odkázal na nálezy Ústavního soudu ze dne 2. 2. 2021, sp. zn. Pl. ÚS 44/17, s tím, že jakékoliv dovolávání se tohoto nálezu za účelem popření existence 11% hranice je právně irrelevantní. Rovněž podotkl, že úprava obsažená v zákoně č. 88/2024 Sb., o správě voleb, ve znění pozdějších předpisů a v zákoně č. 89/2024 Sb., kterým se mění volební a některé další zákony v souvislosti s přijetím zákona o správě voleb, ve znění pozdějších předpisů se na volby do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky v roce 2025 neužije. S ohledem na výše uvedené tedy navrhl soud, aby zrušil registraci kandidátní listiny účastníka řízení 2) provedenou rozhodnutím o registraci Stačilo!.

III. Vyjádření dalších účastníků řízení

6. Účastník řízení 1) ve svém vyjádření k návrhu podotkl, že podanou kandidátní listinu účastníka řízení 2) přezkoumal podle ustanovení § 33 odst. 1 zákona o volbách do Parlamentu České republiky a rozhodl o její registraci. Z obsahu této kandidátní listiny se přitom podává, že se jedná o kandidátní listinu politického hnutí, nikoliv kandidátní listinu koalice. Dodal, že každá politická strana či hnutí autonomně rozhoduje o tom, zda se chce voleb účastnit jako subjekt samostatný, či jako součást volební koalice. On sám není oprávněn do takového rozhodování jakkoliv zasahovat. Nemůže ani rozhodovat o tom, zda má být podaná kandidátní listina považována za koaliční, či nikoliv. V souvislosti s tímto názorem citoval nálezy Ústavního soudu ze dne 28. 5. 1996, sp. zn. I. ÚS 127/96. Tam vyjádřené názory podle něj nejsou překonány, což podpořil odkazem na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 11. 2017, č. j. Vol 57/2017-24. Zmínil rovněž nálezy Ústavního soudu ze dne 12. 12. 2017, sp. zn. Pl. ÚS 11/17, který sice předcházel pozdější změně uzavírací klauzule, avšak Ústavní soud i v tomto nálezu považoval kandidaturu členů jedné politické strany na kandidátní listině jiné politické strany za postup právem aprobovaný. Taktéž zmínil usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 9. 11. 2012, č. j. 30 A 65/2012-38.
7. Na základě výše uvedeného tedy dospěl účastník řízení 1) k závěru, že argumentace navrhovatele se neopírá o žádné zákonné ustanovení a nepodporuje ji ani judikatura. Konstatoval, že v návrhu neshledal žádnou námitku v tom směru, že by porušil konkrétní ustanovení volebního zákona nebo jinak nedostál svým povinnostem. Navrhl proto, aby soud podaný návrh zamítl.
8. Účastník řízení 2) ve svém vyjádření k návrhu předně namítal, že tento byl podán osobou k tomu zjevně neoprávněnou, když plná moc zástupci navrhovatele nebyla řádně udělena volebním zmocněncem navrhovatele, nýbrž statutárním orgánem navrhovatele.
9. Dále účastník řízení 2) ve svém vyjádření uvedl, že není skrytou koalici, jak tvrdí navrhovatel. Odkázal přitom na skutečnost, že je registrován Ministerstvem vnitra jako samostatný politický subjekt. Nejedná se ani o prázdnou entitu, když má své ustavení orgány, které se pravidelně scházejí a rozhodují, a má již svoji členskou strukturu, díky čemuž podal kandidátky ve všech 14 volebních krajích. Připomněl přitom, že ve všech volebních krajích byly jeho kandidátní

listiny registrovány. Uvedl dále, že kandidatura členů různých politických stran na kandidátních listinách politických stran je již ustálenou volební praxí aplikovanou přinejmenším od roku 2010. Dále se účastník řízení 2) ohradil proti tvrzení, že by snad měl obcházet zákon jakožto skrytá koalice, s tím, že žádný z pojmových znaků koalice nenaplní. Zdůraznil dále, že je řádně fungujícím samostatným politickým subjektem, absenci koaliční dohody, jediný zamýšlený poslanecký klub. Závěrem provedl rozbor dostupné judikatury Ústavního soudu a Nejvyššího správního soudu týkající se volebních koalic a jejich posuzování, z něhož vyvodil, že nominace zástupců jiných nekandidujících politických subjektů se stalo běžnou aprobovanou praxí u množství různých kandidujících subjektů do Poslanecké sněmovny parlamentu České republiky v posledních nejméně 20 letech.

10. Účastník řízení 2) proto předně s ohledem na procesní námitku navrhl, aby soud podaný návrh odmítl, popř. jako nedůvodný zamítl.

IV. Podstatný obsah správního spisu

11. Ze správního spisu se podává, že účastník řízení 2) podal kandidátní listinu obsahující náležitosti podle ust. 32 odst. 1 zákona o volbách do Parlamentu České republiky. Ke kandidátní listině také přiložil vlastnoručně podepsané prohlášení všech kandidátů, že souhlasí se svou kandidaturou, že mu nejsou známy překážky volitelnosti, popřípadě tyto překážky pominou ke dni voleb do Poslanecké sněmovny a že nedal souhlas k tomu, aby byl uveden na jiné kandidátní listině pro volby do Poslanecké sněmovny. Ve správním spise je rovněž obsažen i doklad o složení příspěvku na volební náklady.
12. Správní orgán dne 15. 8. 2025 vydal rozhodnutí o registraci Stačilů!, které bylo vyvěšeno na úřední desce správního orgánu téhož dne a téhož dne bylo rovněž doručeno volebnímu zmocněnci účastníka řízení 2). V odůvodnění rozhodnutí o registraci Stačilů! se správní orgán omezil v podstatě pouze na uvedení skutečností, které byly podkladem pro rozhodnutí.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

13. Městský soud v Praze na základě podaného návrhu přezkoumal rozhodnutí o registraci Stačilů!. Rozhodoval přitom bez nařízení jednání, neboť podle § 89 odst. 5 s. ř. s. není třeba jednání nařizovat. Zdejší soud zároveň za této situace a s ohledem na obsah správního spisu, žaloby a vyjádření účastníků nepovažoval nařízení jednání za nezbytné. Při přezkumu napadeného rozhodnutí vycházel zejména z následujících ustanovení zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) a zákona o volbách do Parlamentu České republiky.
14. Podle ust. § 89 odst. 1 s. ř. s. *soudní ochrany se lze domáhat ve věcech, v nichž správní orgán podle zvláštních zákonů a) odmítl kandidátní listinu nebo odmítl přihlášku k registraci, b) škrtnl kandidáta na kandidátní listině, c) registroval kandidátní listinu nebo přihlášku k registraci.*
15. Podle ust. § 89 odst. 4 s. ř. s. *návrhem podle odstavce 1 písm. c) se může politická strana, nezávislý kandidát, sdružení nezávislých kandidátů nebo sdružení politických stran nebo politických hnutí a nezávislých kandidátů, které podalo kandidátní listinu, nebo u voleb do Senátu nezávislý kandidát nebo politická strana, která podala přihlášku k registraci, anebo při volbě prezidenta republiky nejméně dvacet poslanců nebo nejméně deset senátorů, kteří navrhli kandidáta na funkci prezidenta republiky, nebo občan, který navrhl kandidáta na funkci prezidenta republiky, domáhat vydání rozhodnutí o zrušení registrace kandidátní listiny jiné politické strany, nezávislého kandidáta, sdružení nezávislých kandidátů nebo sdružení politických stran nebo politických hnutí a nezávislých kandidátů, nejméně dvaceti poslanců nebo nejméně deseti senátorů, kteří navrhli kandidáta na funkci prezidenta republiky, nebo občana, který navrhl kandidáta na funkci prezidenta republiky, nebo zrušení registrace přihlášky jiného kandidáta. Účastníky jsou navrhovatel, správní orgán, který provedl registraci, a ten, o jehož registraci se jedná.*

16. Podle ust. § 31 odst. 1 zákona o volbách do Parlamentu České republiky *za kandidátní listinu podanou koalici se považuje ta, kterou všechny společně kandidující politické strany a politická hnutí jednoznačně na kandidátní listině jako koaliční označí, uvedou, kdo je členem koalice, a stanoví její název.*
17. Podle ust. § 31 odst. 2 zákona o volbách do Parlamentu České republiky *každá politická strana, politické hnutí a koalice může podat pro volby do Poslanecké sněmovny v každém volebním kraji pouze 1 kandidátní listinu; pokud politická strana a politické hnutí podávají samostatně kandidátní listinu, nemohou již být součástí koalice. Každá politická strana a politické hnutí může být členem pouze 1 koalice. Koalice musí být složena ze stejných politických stran nebo politických hnutí ve všech volebních krajích. Kandidát může být uveden pouze na 1 kandidátní listině pro volby do Poslanecké sněmovny.*
18. Podle ust. § 49 odst. 1 zákona o volbách do Parlamentu České republiky *Český statistický úřad zjistí, a) které politické strany nebo politická hnutí získaly méně než 5 procent z celkového počtu platných hlasů, b) které koalice složené ze 2 politických stran, popřípadě politických hnutí získaly méně než 8 procent z celkového počtu platných hlasů, c) které koalice složené ze 3 a více politických stran, popřípadě politických hnutí získaly méně než 11 procent z celkového počtu platných hlasů.*
19. Podle ust. § 49 odst. 2 zákona o volbách do Parlamentu České republiky *při dalším zjišťování volebních výsledků a přidělování mandátů se již k politickým stranám, politickým hnutím a koalicím podle odstavce 1 a hlasům pro ně odevzdaným nepřiblíží.*
20. Podle ustanovení § 86 zákona o volbách do Parlamentu České republiky *se proti rozhodnutí o odmítnutí kandidátní listiny, přihlášky k registraci, škrtnutí kandidáta na kandidátní listině a proti provedení registrace kandidátní listiny nebo přihlášky k registraci může nezávislý kandidát, politická strana, politické hnutí nebo koalice, která podala kandidátní listinu nebo přihlášku k registraci, a u škrtnutí kandidáta i tento kandidát do 2 dnů od doručení rozhodnutí domáhat ochrany u soudu podle zvláštního právního předpisu.*
21. Městský soud v Praze předně zkoumal aktivní procesní legitimaci navrhovatele v řízení o návrhu podle ust. § 89 odst. 1 písm. c) a odst. 4 zákona č. 150/2002 Sb., správního řádu soudního. Z odstavce 4 citovaného ustanovení vyplývá, že návrhem podle odstavce 1 písm. c) se může politická strana, nezávislý kandidát, sdružení nezávislých kandidátů nebo sdružení politických stran nebo politických hnutí a nezávislých kandidátů, které podalo kandidátní listinu, domáhat vydání rozhodnutí o zrušení registrace kandidátní listiny jiné politické strany, nezávislého kandidáta, sdružení nezávislých kandidátů nebo sdružení politických stran nebo politických hnutí a nezávislých kandidátů, nebo zrušení registrace přihlášky jiného kandidáta. Navrhovatel je politickým hnutím, které podalo návrh na registraci kandidátní listiny ve volebním kraji Hlavní město Praha, pro volby do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky konané ve dnech 3. a 4. října 2025, dne 24. 7. 2025. Tomuto návrhu bylo rozhodnutím Magistrátu hl. m. Prahy č. j. MHMP 840232/2025 ze dne 15. 8. 2025 vyhověno a kandidátní listina navrhovatele byla podle ust. 33 odst. 3 písm. a) zákona o volbách do Parlamentu České republiky registrována. Navrhovatel tedy byl procesně legitimován k podání návrhu na zrušení rozhodnutí, kterým bylo rozhodnuto o registraci kandidátní listiny politického hnutí Stačilo! ve volebním kraji Hlavní město Praha, pro volby do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky konané ve dnech 3. a 4. října 2025, neboť je politickým hnutím, které podalo kandidátní listinu a domáhá se zrušení registrace kandidátní listiny jiné politické strany, resp. politického hnutí.
22. Návrh byl podán zmocněným zástupcem navrhovatele na základě plné moci ze dne 17. 8. 2025, ze které je zřejmé, že tato byla podepsána Ladislavem Vrabelem, MBA, LL.M., předsedou politického hnutí Česká republika na 1. místě!. Za navrhovatele je podle Rejstříku politických stran a politických hnutí oprávněn ode dne 1. 11. 2023 jednat *Předseda*. Ladislav Vrabel je předsedou navrhovatele od 17. 11. 2023. Za navrhovatele tedy jednal statutární orgán v řádném složení. Již z usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 2. 9. 2010, č. j. 15 A 75/2010-41 vyplývá, že: „Návrh na přezkoumání rozhodnutí o registraci volební strany (§ 89 odst. 1 s. ř.

s.) může tedy jménem politického subjektu učinit statutární orgán takového subjektu (popř. nezávislý kandidát), osoba zmocněná statutárním orgánem politického subjektu či volební zmocněnec, nikoli však osoba pověřená k tomu volebním zmocněncem.“ Ze lze tento závěr krajského soudu považovat za správný v části týkající se politických stran a politických hnutí vyplývá a contrario z nálezu Ústavního soudu III. ÚS 35/19 ze dne 27. 3. 2019 : „...u těch volebních stran, které nejsou právníky osobami (těmi jsou politické strany či politická hnutí) či nezávislým kandidátem, bude nezbytné, aby v řízení jednaly skrze zmocněnce ...“, v případě politických stran a hnutí tedy lze mít za to, že tyto mohou jednat prostřednictvím svého statutárního orgánu. Nadto návrhvatel sám doplnil do spisu ještě i plnou moc udělenou jeho zástupci volebním zmocněncem. Nelze tak činit závěr, že by návrh byl podán osobou k tomu neoprávněnou, jak namítal ve svém vyjádření účastník řízení 2).

23. Návrh byl u zdejšího soud podán dne 19. 8. 2025, tedy v řádné lhůtě dle ust. § 86 zákona o volbách do Parlamentu, neboť správní orgán vydal rozhodnutí o registraci politického hnutí Stačilol dne 15. 8. 2025 a dle ust. § 33 odst. 4 zákona o volbách do Parlamentu se za doručené rozhodnutí považuje třetím dnem ode dne vyvěšení, tedy dnem 18. 8. 2025.
24. Návrh byl podán včas a oprávněnou osobou, proto soud přistoupil k věcnému posouzení důvodnosti návrhu na zrušení registrace kandidátní listiny politického hnutí Stačilol ve volebním kraji Hlavní město Praha, pro volby do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky konané ve dnech 3. a 4. října 2025.
25. Soud úvodem svého věcného posouzení připomíná, že Nejvyšší správní soud již ve svém usnesení ze dne 9. 12. 2004 č. j. Vol 11/2004-31 konstatoval, že „ve věcech registrace je soudní ochrana primárně zaměřena na případy rozhodnutí o odmítnutí přihlášky k registraci, které by mohlo být nezákonnou překážkou svobodné soutěže politických stran, resp. politické plurality. Je-li kandidát registrován, pak je již na svobodné úvaze voličů, zda jej zvolí či nikoliv. Tato koncepce plně odpovídá teoretické konstrukci pasivního volebního práva, které je založeno na individuálním přístupu a jehož cílem je umožnit svobodnou soutěž politických sil v demokratické společnosti ve smyslu článku 22 Listiny základních práv a svobod.“
26. Městský soud rovněž upozorňuje na setrvalou judikaturu soudů rozhodujících ve správním soudnictví, která se vytvořila ve vztahu k registraci kandidátních listin pro obecní volby. Krajský soud v Brně v usnesení ze dne 14. 9. 2006, č. j. 31 Ca 161/2006-43, vyslovil, že „[r]egistrační úřad v procesu projednání a registrace kandidátních listin podle § 23 odst. 3 zákona č. 491/2001 Sb., o volbách do zastupitelstev obcí a o změně některých zákonů, rozhoduje bez možnosti diskrece a musí registrovat kandidátní listinu, jsou-li splněny zákonné podmínky (§ 21 nebo § 22 cit. zákona). Soud v řízení podle § 89 odst. 1 písm. c) a odst. 4 s. ř. s. vychází pouze ze skutkových zjištění vztahujících se k náležitostem kandidátní listiny.“ V usnesení ze dne 10. 9. 2010, č. j. 29 A 83/2010-18, publ. pod č. 2171/2011 Sb. NSS, Krajský soud v Brně doplnil, že „[r]egistrační úřad je oprávněn odmítnout kandidátní listinu sdružení nezávislých kandidátů toliko v případě nesplnění zákonných náležitostí kandidátní listiny, resp. v případě, že kandidátní listina nebyla podána v souladu se zákonem stanovenou procedurou (§ 21 až § 23 zákona č. 491/2001 Sb., o volbách do zastupitelstev obcí). V opačném případě je povinen registraci kandidátní listiny provést.“ Podobně též Krajský soud v Ústí nad Labem v usnesení ze dne 10. 9. 2014, č. j. 40 A 9/2014-30 shledal, že „[r]ole registračního úřadu v procesu registrace kandidátních listin volebních stran sdružení nezávislých kandidátů ve volbách do obecních zastupitelstev je výjimečně limitována kogentní právní úpravou, která restriktivně omezuje možnosti postupu registračního úřadu. Podle citovaného ustanovení § 23 odst. 3 zákona o volbách do zastupitelstev obcí (nenastane-li situace předpokládaná v § 23 odst. 2 téhož zákona) registrační úřad může po přezkoumání kandidátních listin toliko provést registraci kandidátní listiny splňující zákonné náležitosti, nebo odmítnout kandidátní listinu (pouze však v případě, že ta není podána v souladu se zákonem nebo neobsahuje zákonné náležitosti, popř. v případě, že politická strana nebo politické hnutí je součástí více volebních stran pro volby do téhož zastupitelstva obce). Zákon o volbách explicitně nestanoví, že by mezi označené důvody pro odmítnutí kandidátní listiny volební strany sdružení nezávislých kandidátů patřila i podobnost názvu s jinou volební stranou. Jinými slovy, registrační úřad může odmítnout registraci kandidátní listiny sdružení nezávislých kandidátů pouze za zákonem stanovených důvodů, mezi které patří nesplnění zákonných náležitostí kandidátní listiny, resp. její

nepodání v souladu se zákonem stanovenou procedurou. Ze shora citovaného ustanovení § 23 odst. 3 zákona o volbách tedy vyplývá, že registrační úřad musí bez možnosti jakékoli diskrece registrovat kandidátní listiny, jsou-li jinak splněny zákonné podmínky. “K totožnému závěru pak dospěl Krajský soud v Ústí nad Labem ve svém usnesení ze dne 31. 8. 2020 č. j. 40 A 7/2020, kde v právní větě uvedl: „V řízení podle § 89 odst. 1 písm. c) a odst. 4 s. ř. s. je soud oprávněn posuzovat pouze to, zda byla kandidátní listina podána v souladu se zákonem a zda obsahuje všechny zákonem vyžadované náležitosti. Jiné skutečnosti ani volební orgán, ani soud zkoumat nemohou.“ Zdejší soud má za to, že závěry vyslovené krajskými soudy v řízení ve věcech registrace kandidátních listin pro obecní volby jsou plně aplikovatelné na řízení ve věcech registrace kandidátních listin ve volbách do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky.

27. Zdejší soud tedy shrnuje, že ustálená judikatura je jednotná v právním názoru, podle něhož je registrační úřad oprávněn odmítnout registraci kandidátní listiny pouze tehdy, pokud daná kandidátní listina nesplňuje zákonné náležitosti, případně pokud nebyla podána v souladu se zákonem. Pokud registrační úřad takovéto pochybení neshledá, tak již nemá prostor ke správnímu uvážení a je povinen kandidátní listinu zaregistrovat. Totožné limity přezkumu se vztahují nejen na registrační úřad při rozhodování o registraci, ale také na soud v řízení o ochraně ve věcech registrace podle § 89 s. ř. s. Soud zjevně nemůže při rozhodování o návrhu na zrušení registrace kandidátní listiny posuzovat jiná kritéria, než která zkoumá registrační úřad. Je tak na místě uzavřít, že v řízení podle § 89 odst. 1 písm. c) a odst. 4 s. ř. s. je tedy soud oprávněn posuzovat výhradně to, zda byla kandidátní listina podána v souladu se zákonem (zejména s § 31 zákona o volbách do Parlamentu České republiky) a zda obsahuje všechny zákonem stanovené náležitosti (tj. požadavky dle § 32 zákona o volbách do Parlamentu České republiky). Jiné skutečnosti nemohou být předmětem přezkumu ani ze strany volebního orgánu, ani ze strany soudu.
28. Navrhovatel v návrhu poukazoval na skutečnost, že účastník řízení č. 2) nerozhoduje jako samostatné politické hnutí, ale rozhodují orgány politických stran Komunistická strana Čech a Moravy (KSČM), Česká strana národně sociální (ČSNS) a Spojení demokraté – Sdružení nezávislých (SD-NS), které i dosazují své členy za účelem kandidování ve skryté koalici. S odkazem na ustanovení § 31 odst. 1 zákona o volbách do Parlamentu České republiky měl za to, že faktická povaha uskupení Stačilo! naplňuje všechny znaky koalice ve smyslu tohoto ustanovení. Z dané skutečnosti navrhovatel dovozoval, že jde o „skrytou koalici“, kterou politické hnutí, tedy účastník řízení 2) společně s dalšími výše uvedenými subjekty obchází zákon, konkrétně zejména zákonem pro koalice stanovenou 11% hranici získaných platných hlasů potřebnou pro vstup do Poslanecké sněmovny.
29. Soud se seznámil s kandidátní listinou účastníka řízení č. 2), která je součástí spisového materiálu, přičemž zjistil, že na dané kandidátní listině je vedeno 34 kandidátů, kdy pouze 4 z těchto kandidátů jsou členy politického hnutí Stačilo!, 3 kandidáti jsou bez politické příslušnosti a zbývajících 27 kandidátů jsou členy výše uvedených jiných politických stran.
30. Ustanovení § 31 zákona o volbách do Parlamentu České republiky definici koalice, resp. koaliční kandidátní listiny, nejprve neobsahovalo. K tomu Ústavní soud ve svém nálezu ze dne 28. 5. 1996, sp. zn. I. ÚS 127/96, konstatoval: „Je zřejmé, že zákonodárce neměl v úmyslu do vytváření koalic (veřejnoprávně) zasahovat. Pokud by takové otázky ovlivňovat chtěl, musel by volební koalici přesně definovat a také reglementovat mechanismus přezkoumávání (zřejmě soudního), zda politický subjekt je stranou či koalicí. [...] Při nedostatku právní regulace vytváření koalicí tedy může být relevantní jedině to, jakým způsobem subjekt své kandidátní listiny zaregistroval.“
31. Uvedené ustanovení pak bylo novelizováno zákonem č. 204/2000 Sb., kterým se mění zákon č. 247/1995 Sb., o volbách do Parlamentu České republiky a o změně a doplnění některých dalších zákonů, ve znění zákona č. 212/1996 Sb. a nálezu Ústavního soudu uveřejněného pod č. 243/1999 Sb., zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, a

zákon č. 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České republiky, ve znění pozdějších předpisů. Zákonodárce prostřednictvím definice koaliční kandidátní listiny výslovně stanovil, že za koalici se považuje uskupení politických stran či hnutí společně kandidující ve volbách, které jednoznačně označí kandidátní listinu jako koaliční, uvede členy koalice a stanoví její název. Z důvodové zprávy k danému předpisu vyplynulo, že zákonodárce shledal potřebu *jednoznačně přímo v zákoně vymezit, co se rozumí pojmem „koalice“*. Danou novelou tak byly stanoveny pouze formální podmínky pro posuzování toho, co je nutné považovat za koalici politických stran a hnutí, resp. kandidátní listinu podanou koalicí, přičemž materiální podmínka pro identifikaci koalice v zákonné úpravě absentuje. Právní úprava definice kandidátní listiny podané koalicí přitom nedoznala od této novelizace žádných změn. Je proto možné se domnívat, že zákonodárce považoval toto formální vymezení za dostatečné.

32. K výkladu ust. § 31 zákona o volbách do Parlamentu České republiky (již v novelizovaném znění) se v minulosti vyjádřil i Nejvyšší správní soud, který ve svém usnesení ze dne 14. 11. 2017, č. j. Vol 57/2017-24, konstatoval: *„Zákonná úprava v § 31 odst. 1 zákona o volbách do Parlamentu, která vymezuje to, co se považuje za kandidátní listinu podanou koalicí, takovému požadavku vyhovuje. Rozhodné je, zda společně kandidující politické strany či hnutí jednoznačně označí kandidátní listinu jako koaliční, uvedou, kdo je členem koalice, a stanoví její název. Nejvyšší správní soud zastává stanovisko, že v případě pojmu „kandidátní listina podaná koalicí“ není důvodu se odchýlovat od doslovného jazykového výkladu, který by měl být pravidlem při interpretaci právní normy.“*
33. Nejvyšší správní soud pak ve svém výše uvedeném usnesení zcela jasně uzavřel, že uvedení členů jiných politických stran či hnutí na kandidátní listině jiné politické strany či hnutí nečiní z takové kandidátní listiny koaliční kandidátní listinu, pokud nejsou splněny požadavky uvedené v ustanovení § 31 odst. 1 zákona o volbách do Parlamentu České republiky. Z toho vyplývá, že kandidátní listinu samostatně kandidující strany, na níž jsou uvedeni i členové jiných politických stran či hnutí, nelze bez dalšího považovat za koaliční kandidátní listinu ve smyslu ust. § 31 odst. 1 zákona o volbách do Parlamentu České republiky (viz body 25 a 26 výše zmíněného usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 11. 2017, č. j. Vol 57/2017-24, srov. také např. body 8 a 9 usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 11. 2017, č. j. Vol 50/2017-24).
34. Soud je zde nucen konstatovat, že na kandidátní listině účastníka řízení č. 2) jsou registrovány pouze 4 členové daného hnutí, 3 kandidáti jsou bez politické příslušnosti, a 27 kandidátů s odlišnou politickou příslušností od registrovaného subjektu účastníka řízení č. 2), přesto optikou výše citované judikatury nelze takovou kandidátní listinu považovat za koaliční ve smyslu ust. § 31 zákona o volbách do Parlamentu České republiky, jakkoli věcně může vykazovat některé její znaky. Uvedené ustanovení § 31 zákona o volbách do Parlamentu České republiky totiž zjevně stanovuje pro registraci koaliční kandidátní listiny pouze formální podmínky, a to ty, že bude kandidátní listina označena jako koaliční, bude uvedeno, kdo je členem koalice, a bude stanoven její název. Zákonodárce naopak nepřistoupil k definici koalice materiálními znaky, jak již bylo rozebráno výše. Současné znění zákona o volbách do Parlamentu České republiky tak neposkytuje dostatečný podklad pro to, aby byly kandidátní listiny politických stran a hnutí, na kterých jsou zapsáni i členové jiných politických stran a hnutí, považovány za koaliční kandidátní listiny, pokud tak nejsou v souladu s ustanovením § 31 odst. 1 zákona o volbách do Parlamentu České republiky označeny. Není přitom důvod nevztáhnout tyto závěry i na případy, že členů jiných politických stran a hnutí je na kandidátní listině uvedena značná většina a k dohodě došlo na úrovni samotných politických stran a hnutí. Je eventuálně na zákonodárci, aby pravidla pro registraci kandidátních listin změnil, pokud by chtěl uvádění členů jiných politických stran a hnutí na kandidátních listinách nepodaných koalicemi omezit či jinak regulovat.

35. Lze proto shrnout, že zákon o volbách do Parlamentu České republiky neomezuje politické strany a hnutí v tom, koho uvedou na kandidátní listině – mohou na ni zařadit jak své členy, tak osoby bez stranické příslušnosti, případně i členy jiných politických stran [srov. také ustanovení § 32 odst. 1 písm. c) zákona o volbách do Parlamentu České republiky]. Za koaliční kandidátní listinu ve smyslu § 31 odst. 1 zákona o volbách do Parlamentu České republiky pak lze považovat pouze tu, která splní požadavky daného ustanovení, kterými jsou jednoznačné označení kandidátní listiny za koaliční ze strany společně kandidujících stran či hnutí, uvedení členů koalice a názvu koalice. Tento závěr konvenuje se závěry, ke kterým dospěly Nejvyšší správní soud ve svém usnesení ze dne 14. 11. 2017, č. j. Vol 57/2017-24, i Ústavní soud ve svém nálezu ze dne 28. 5. 1996, sp. zn. I. ÚS 127/96.
36. Pro úplnost zdejší soud dodává, že nepovažoval za nutné provádět dokazování navrhopatelkou předloženými dokumenty, neboť by to bylo nadbytečné. Dokazování by totiž směřovalo k prokázání, zda je účastník řízení 2) nepřiznanou koalicí, což nebylo v posuzované věci nikterak podstatné, jak se podává z výše uvedeného. Relevantní bylo toliko posouzení formálních podmínek ustanovení § 31 odst. 1 zákona o volbách do Parlamentu České republiky, nikoliv případná faktická povaha kandidátní listiny účastníka řízení 2).
37. Podle zdejšího soudu tak v posuzovaném případě byl Magistrát hl. m. Prahy jako registrující orgán oprávněn zkoumat, zda se jedná o kandidátní listinu podanou politickou stranou nebo hnutím či koalicí, kdy jediným kritériem, je na základě závěrů uvedené judikatury to, zda byla kandidátní listina jako koaliční označena. Z předloženého správního spisu vyplynulo, že tomu tak v dané věci nebylo, proto je nutné na kandidátní listinu hledět jako na podanou politickým hnutím a nikoliv koalicí, jak tvrdil navrhovatel. Magistrát hl. m. Prahy pak shora naznačený postup zcela respektoval a kandidátní listinu politického hnutí Stačilo! ve volebním kraji Hlavní město Praha, pro volby do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky konané ve dnech 3. a 4. října 2025, registroval jako kandidátní listinu politického hnutí nikoliv koalice.

VI. Závěr a náklady řízení

38. S ohledem na shora uvedené soud uzavírá, že správní orgán postupoval zcela správně, pokud shledal, že kandidátní listina účastníka řízení 2) splňuje veškeré zákonné náležitosti a rozhodl o její registraci. Návrh navrhovatele na zrušení této kandidátní listiny soud posoudil jako nedůvodný, a proto jej zamítl.
39. O nákladech řízení soud rozhodl v souladu s § 93 odst. 4 s. ř. s, podle kterého v řízení ve věcech volebních nemá žádný z účastníků na náhradu nákladů řízení právo.

Poučení:

Proti tomuto usnesení není kasační stížnost přípustná (§ 104 odst. 1 s. ř. s.).

Usnesení nabývá právní moci dnem jeho vyvěšení na úřední desce soudu (§ 93 odst. 5 s. ř. s.).

Praha 29. srpna 2025

JUDr. Marcela Rousková
předsedkyně senátu